

---

1 / 3

Written by

Sunday, 07 September 2008 15:55 -

ஐந்து வட்டிக் கட்டும் பத்து வட்டிக் கட்டும் கடன் வாங்கி, அதிகாலை 3 மணிக்கு ஷேர் ஆட்டோ பிடித்து, கோயம்பேட்டில் சரக்கெடுத்து, அதை நான் முழுவதும் திரைத்திரைவாகக் கவி விற்று, விற்காத சரக்கு அழுகிப் போகாமே என்று பயந்து, வந்த விலைக்குத் தள்ளி விட்டு, கந்து வட்டிக் கடனடைத்து, மிச்சமுள்ள காசில் கஞ்சி குடிக்கும் ஏழை வியாபாரிகளால் இந்தப் பிச்சாசுடன் எப்பிடிப் போட்டி போட முடியும்?

"இன்றைக்குள் விற்காவிட்டால் நாளடைவிலே அழுகி நடமாடாவிடுமே" என்ற கவலை நிலையைச் சூக்கு இல்லலை. அவனிடம் குளிரூட்டப்பட்ட கிடங்குகள் இருக்கின்றன. இந்தக் கடையில் விற்காவிட்டால் இன்னொரு கடைக்குக் கொண்டு செல்ல வாகனங்கள் இருக்கின்றன. இரசாயனப் பொருட்களைக் கொண்டு அழுகாமல் பதப்படுத்தி வகைக்கும் தொழில்நுட்பம் இருக்கிறது.

அவன் மீட்டர் வட்டிக் கட்டும் கடன் வாங்கத் தேவையில்லை. அரசு வங்கிகளில் இருக்கும் பணத்தையெல்லாம் தன் சொந்தப் பணத்தைப் போலப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவுக்கு அம்பானிக் கு அரசியல் செல்வாக்கு இருக்கிறது. அவன் போலீசு மாமலக் கட்ட வேண்டியதில்லை. அரசும் அதிகாரவர்க்கமும் நாய்ப்பைப் போல அவன் காலடியில் மண்டியிட்டுக் கிடக்கின்றன.

"விலையைக் குறைத்து விற்றால் நடமாடாவிடுமே" என்ற கவலையே அவனுக்கு இல்லலை. இரண்டு வருடங்கள் நடத்தில் தொழில் நடத்தி, சந்தை முழுவதையும் கைப்பற்றிய பிறகு, ஆறே மாதத்தில் போட்ட காசை எடுக்கும் கலையை அவனுக்குத் தெரியும்.